

BevidsteBorgere Nyhedsbrev februar 2018

Kære Medborgere,

Nu er det høsttid, alting har sin rytme, sin musik. Det siges fra rigtig mange sider, at det er nødvendigt for os i den vestlige kulturkreds, at genopdage det og finde ind i dansen. Et af målene for Bevidste Borgere er at lade denne genopdagelse omsætte sig i praksis og at lade praksis støtte op om den. Det er her, vi har brug for hinanden til opmuntring, formaning og trøst. Vores trivsel afhænger af, at hoved og krop får lov til at hvile og at vi hver især for etableret en daglig meditationspraksis, som gør dette muligt. En vigtig prioritet er at lave et rum, der gør det muligt for os hver især at lytte til hjertets dybere lag og begynde at stole mere på det. Hvis du har det som jeg, så er der en del ændringer, som først sker når jeg har kniven på struben. Det er vel også OK, bare det sker. I efteråret var jeg ude og plukke brombær sammen med min hustru, Anne-Grethe. Jeg indrømmer, at efter en god halv times tid blev jeg utålmodig og rastløsheden begyndte at skubbe med mig. Kravet om ny distraktion og adspredelse sidder skræmmende dybt, nogle kalder det hjerneafhængighed; vist den mest udbredte afhængighedsform, der er for tiden. Vi holdt dog ved og fik plukket 5 kg og den nyder vi her i vinter omsat i brombærmarmelade – jo, jo, der er en vej at gå og disciplinen kaster så sandelig noget af sig, både åndeligt og fysisk. Så velkommen til eksercerpladsen!

(illustration Peder)

Det sker i Andelsmiljøet

BorgerFesten – en forårsreception

Den korte: [BorgerFest 2018 lørdag d. 14. april 2018 på Sjørupgaard ved Nimtofte kl. 15 – 25. Sæt det i kalenderen. Se også invitationen på video her: <https://youtu.be/vFPeBCHHE9U>](#)

Den længere: I åndelig vejledning siger vi, at når vi er i mistrøst skal vi forberede os på trøst og vide, det går over. Når vi er i trøst skal vi vide, at også det har sin tid. Vi er i en stadig bevægelse mellem de to, trøst og mistrøst, mellem Jerusalem og Emmaus.

Nu når vinteren er over os kan det således være godt at holde sig for øje, at der er et nyt forår gjort klar til os, det begynder officielt d. 1. marts 2018.

Sædvanen tro vil vi fejre det med en

forårsreception, så skynd dig at notere datoen, det er lørdag d. 14. april 2018 på Sjørupgaard ved Nimtofte fra kl. 15 – 25. Deltagelse er gratis og der

kræves ikke nogen tilmelding medmindre du vil overnatte. Der er mulighed for at give en receptions gave. Små gaver modtages med tak og store med begærlighed 😊. Og jo, der bliver mulighed for at opleve [Blomstermanden Johnny](#) på slap line og få hørt og fortalt nogle historier – se særligt afhængige kan godt sætte

hele weekenden af med [torvemøde fredag og husmesse søndag](#). Det bliver sååå godt, [her](#) er nogle billeder fra BorgerFesten 2017. Og altså, du læser mere om BorgerFesten [her](#).

Note: Ved BorgerFesten, som forårsreceptionen egentlig kaldes, sidder vi midt på torvet i Andelsbyen. Vi er omgivet af små boder, hvor der udstilles og sælges alt muligt. Hvis du vil have en standplads (den er ganske gratis) så skriv til andelsbyen@andelsbyen.dk.

Nu er www.andelsbyen.dk i æteren

Vores net-kunstner Karol har kreeret den nye hjemmeside, www.andelsbyen.dk. Det er 'byen-i-skyen' og denne digitale udgave har en fysisk fremtræden på jordens overflade. Sammen med den elektroniske opslagstavle www.bevidsteborgere.dk er vi nu klar til at skalere op. Jeg har det sådan, at vi har rundet de første 10 år og nu har alderen til at komme ud og finde nogle flere legekammerater.

En præsentation af Vækstuniverset ligger klar til dig på YouTube.

En forklaring i video på Vækstuniverset, Andelsmiljøet, Andelsbyen og andre dele af Bevidste Borgere er nu gjort færdige og kan ses [her](#). Der er 6 små nummererede afsnit. Det er Harald fra Norge, som har været fødselshjælper, tak til vores norske broderfolk.

Ikonskriveri – nu også ikoner for mænd!

Mediehuset i Andelsbyen er et virksomt hus. Ikke nok med at vi laver videoer til YouTube, vi er også gået i gang med en – efter forholdene – større skrivning af ikoner. De bliver til salg på BorgerFesten. Der er lige nu to serier, den ene er Billedserien med billederne pålimet en plade i tre størrelser, A6, A5 og A4. Den anden er den rustikke serie, den har størrelserne A4, A3 og helt op i A2 (ca. 40 × 60 cm). Nogle af dem er på 5 cm tykke tømmerstykker, glæd jer, de er virkelig spændende, deet er lige noget for mænd. Andelsbyens tre bærende billeder, Rembrandts Den Fortabte Søn, Rublevs Treenighedsikon og Venskabsikonen med Abba Minas indgår naturligvis.

Benjamins historie

Benjamin Sørensen bestyrer Bryghuset i Andelsbyen. Fysisk bor han i Herning sammen med sin hustru Anni. Øllet blev hans skæbne, han fandt sin hylde i livet som brygmester. Hvert år nyder vi på BorgerFesten godt af hans kunnen.

Jeg er født i 1954 på stenbroen i København. Det var ikke noget fristed, vi måtte for eksempel ikke spille bold i gården. Min mor var ansat i den offentlige sektor på et kontor. Min far var maler. Han led af malersyndrom, før nogle snakkede om denne diagnose. Han havde det svært. Hvis nogle grinede, oplevede han det, som var det ham man grinede af. Derfor havde vi meget sjældent gæster. Jeg kan kun huske, at vi har haft gæster 5 gange i min barndom. Han blev meget højtråbende og vred over den

mindste bagatel, og han misforstod ofte situationen. I min optik var det, på grund af en meget dårlig selvtillid og af angst for, at miste sin kone, som han var afhængig af, Han havde i det hele taget svært ved at rumme andres snak og uro. *Læs videre her . . .*

En i vores familie, foreslog ham, at gå til psykolog. Dette resulterede i at han blev korporligt smidt ud, for ham var det meget tabubelagt at tale med en psykolog.

Jeg havde det egentlig godt i skolen, men pjækkede alligevel meget, ofte på grund af at jeg ikke havde lavet lektier. Jeg var lidt af en enspænder/anderledes, jeg gik i mine egne tanker. Jeg oplevede mig selv som en kunstner, blev kaldt fesser. Mine ynglings fag var kemi og de tekniske fag.

Jeg havde en kammerat, som jeg ofte besøgte, men befandt mig også godt i mit eget selskab.

Da jeg blev ældre, mødte jeg ind imellem nogle piger, jeg havde dog i det hele taget svært ved af at finde venter. jeg evnede ikke rigtig at skabe en "blivende kontakt".

Jeg drak ikke, da jeg ikke brød mig om at være beruset. Når jeg var i byen, så jeg blot alle de mærkelige mønstre, der prægede nattelivet. Jeg syntes, "folk og verden, skulle være rigtige". Denne tanke har jeg først fået luget ud for et par år siden, nu kan jeg være sammen med mennesker som de er, og nyde det.

På et tidspunkt møder jeg en pige, som var kristen. Jeg bliver selv kristen, og vi flytter til Hobro Her starter jeg med at komme i en frikirke, det var jeg glad for. Denne kvinde forsvinder ud af mit liv igen, det skulle ikke være os. Dog gjorde hun en forskel, da jeg fik kristendommen med mig.

Jeg flytter til Fredericia, hvor, jeg møder min nuværende kone, vi flytter til Herning. Her kommer vi i en frikirke. Efter et års tid går det galt. Ledelsen kommer i konflikt, og det resulterer i en deling. Vi fortsætter i den ny fraktion, men jeg oplever ledelsen som en meget styrende og dominerende ledelse, noget jeg ikke bryder mig om. Så jeg kom ud af denne sammenhæng. Dog, når jeg tænker efter, forstår jeg, at kirken har givet mig meget, også nogle værdier, jeg ikke kan være foruden.

Min frue havde en veninde, der havde været på et, mønsterbryderkursus, hvilket ledte til BorgerFesten hos Peder, noget jeg er meget glad for. Der fandt jeg et miljø hvor jeg kunne trives. Den åbne måde at være spirituel på, passede mig bedre. Senere besøger, vi Peder på Sommer Oase i Pilgrimslandsbyen, mere om dette senere.

Jeg begyndte at læse Ben Alex bøger. Blandt andet bøgerne: Vejen ud; Mødet med Eckhardt, og en anden forfatter, Ekhart Tolle. Med Nuets kraft. Disse bøger var med til at skabe en ny vej for mig.

Jeg fulgte en foredragsrække på Folkeuniversitetet, "Det meningsfulde liv" Her blev jeg inspireret af ideen om 'At stå i det åbne' dvs. at jeg ikke behøver at være bud for 'en Sandhed' men i stedet, kan fokusere på at skabe et møde og en samtale mellem mennesker. Den måde at være til på er blevet en slags konklusion på, hvad tro er.

Mit forhold til arbejdsmarkedet var præget af meget ledighed. Det kulminerede i en depression, som fik mig til at ligge på sofaen i 3 år.

En dag hørte jeg i radioen, at der var åbnet nogle pilgrimsherberger på hærvejen. Jeg fik den ide at gå på hærvejen. Jeg startede fra Viborg og kunne ikke gå ret langt de første dage, da min rygsæk var for tung, men fik efterhånden lettet sækken, og trænet mig op. Da jeg startede min vandring i Viborg, besluttede jeg at sige ja til verden og hvad den måtte byde. Den første dags aften møder jeg en kunstner ved Hald sø, han inviterer mig på en øl om aftenen, men jeg får sagt nej, da jeg er for træt. Her skulle jeg have sagt JA. Jeg møder også andre på turen, og opdager efterhånden, at det er vigtigt for mig at vandre alene, for at finde mig selv, og komme igennem tingene; jeg har altid været melankolsk, når jeg var alene. Jeg oplevede, at depressionen var med til at fjerne denne følelse af at være i en "ensom-sorg" som gav mig melankoli. Da hærvej og andre vandringer var tilbagelagt, gik turen til Kreta, Det gik godt og jeg nød hvert sekund af de 14 dage. Jeg var alene undtagen de sidste 2 dage, hvor jeg var i en by. På vejen derind så jeg en scene med en mand, der blev anholdt. Denne oplevelse bragte melankolien tilbage. Jeg sad på en bænk alene i byen med tusinde mennesker og tænkte, '- jeg taler dansk, engelsk til behov, men ikke menneskenes sprog?' Fordelen var, at jeg fik øje på en mekanisme i mig selv, som har genereret megen melankoli i mit liv.

Jeg har altid tegnet og malet en del. Jeg har lavet et billede af kirken i Hobro. I dag er den solgt til Den russisk Ortodokse Kirke.

At rejse er en af mine værdier. Vejen er blandt andet gået forbi Tibet på et UMO team i 1991. Her var jeg 37 så der var en stor aldersforskel på teamet. Det var meget primitivt, virkelig noget jeg kunne lide.

Jeg har nok ofte haft det svært med at være social, men den det går bedre i dag. Jeg har altid følt mig som en slags kunstner. Jeg får mange idéer, og oplever måske, af denne grund, at nogle, tager afstand til mig.

Jeg møder Peder, og Pilgrims Landsbyen på Sommeroase. Dette får stor betydning for mig. Jeg lavede et Tipi projekt, men slår mig på af lave æblecider, - det blev en eksplosiv bryg, som endte som en glimrende æbleeddike. Dette fik mig til at gå i gang med hjemmebrygning af øl, inspireret af Peder. Det er blevet "min hylde" at brygge øl. Nu er det forskellige bryggeprojekter som jeg bruger min tid på. Jeg har blandt andet startet 5 brygge hold, 3 i Herning, 1 i Lind og 1 i Snejbjerg. I Herning med omkring 30 pensionister, som klarer sig selv nu. Lige nu er jeg ved at konstruere mit eget design for et bryggeanlæg til min trailer, så jeg kan brygge øl rundt omkring i landet.

Jeg har også en drøm, om at finde en shelter, hvor der ligger en naturlig kilde og bruge vandet der og lave øl over bål, Dette kan bliver til noget munkeøl. Her er det igen det primitive, der trækker i mig.

Nogle tanker jeg går og filosofer over er: Der er altid en baggrund for de ting, der sker. Der skal altid være en direktør i et firma, han skaber forudsætningen, ellers sker der ikke rigtig noget. Det giver mening for mig at tænke på den måde, at jeg må påtage mig det ansvar at skabe mit liv 'in my way'.

Kom med på transformationsrejsen!

På www.bevidsteborgere.dk finder du tilbud som kan fremme både din menneskelige og åndelige dannelse samt din virkeside, kaldet udrustning. Det er let at komme med, nogle af mulighederne er endda særdeles prisbillige – og kvaliteten er stadigvæk i top.

Hvis du selv vil byde til med noget, så giv endelig lyd fra dig, så vi kan få det på siden. Skriv til andelsbyen@andelsbyen.dk. Det er en Borger2Borger side. Annoncering er gratis.